

Arrest

nr. 246 464 van 18 december 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X
handelend in eigen naam "*[a]lsook in haar hoedanigheid van ouder en wettelijke
vertegenwoordiger over de minderjarige*" X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, op 25 maart 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 24 februari 2020 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 24 september 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 oktober 2020.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ambtshalve de onontvankelijkheid vast van het huidige beroep, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 24 september 2020 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Hierin werd gesteld dat verzoekster overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet niet binnen de 8 dagen heeft geantwoord op de vraag van de griffie of er een syntheseseminarie zal worden ingediend, waardoor het ontbreken van het vereiste belang lijkt te moeten worden vastgesteld.

1.3. Verzoekster richt op 12 oktober 2020 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoekster ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de syntheseseminarie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 26 november 2020 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partijen stellen dat zij de brief van de griffie van de Raad met de vraag om hun intentie m.b.t. het al dan niet neerleggen van een syntheseseminarie kenbaar te maken nooit hebben ontvangen en dat zij hieromtrent een klacht hebben ingediend bij bpost, tot op heden evenwel zonder resultaat. Hiernaar gevraagd, stellen zij geen schriftelijk bewijs van deze klacht bij bpost te kunnen neerleggen. De verwerende partij heeft geen opmerkingen en gedraagt zich naar de wijsheid.”

1.5. Op 10 juni 2020 heeft de Raad een aangetekend schrijven naar de gekozen woonplaats op het adres van verzoeksters raadsman gezonden met de vraag om de intenties met betrekking tot het al dan niet neerleggen van een syntheseseminarie kenbaar te maken. Volgens de informatie afkomstig van de tracking-website van bpost, die werd opgenomen in het rechtsplegingsdossier, werd deze aangetekende zending op 11 juni 2020 zonder succes aangeboden aan de bestemming. Verder staat er vermeld dat een bericht werd achtergelaten in de brievenbus, dat op 12 juni 2020 de zending beschikbaar was in het afhaalpunt, dat op 27 juni 2020 de zending niet werd afgehaald door de bestemming en dat de zending opnieuw werd uitgereikt aan de Raad op 30 juni 2020. In het rechtsplegingsdossier bevindt zich de teruggezonden enveloppe met daarop een stempel *“INGEKOMEN-ENTREE 30 juni 2020 RVV-CCE”* waarin de betrokken brief van de Raad van 10 juni 2020 stak. Op de enveloppe kleefte een sticker van bpost met de vermelding *“niet afgehaald”*. Tevens kleefte er op de brief een sticker waarop staat gedrukt dat er een bericht werd nagelaten op 11 juni 2020 en de brief werd teruggezonden op 27 juni 2020.

1.6. Uit bovenstaande info blijkt aldus dat de brief van de Raad met de vraag of er al dan niet een syntheseseminarie zal worden ingediend, wel degelijk werd aangeboden op de gekozen woonplaats en dat de verzoekende partij nadien de mogelijkheid had deze af te halen in het afhaalpunt. Deze brief werd vervolgens op 30 juni 2020 teruggezonden naar de Raad met de vermelding *“niet afgehaald”*. De verzoekende partij brengt niets bij dat eraan kan doen twijfelen of de postbode een bericht van afwezigheid zou hebben achtergelaten in haar brievenbus. Wanneer de zending onbesteld terugkeert, is het niet aan de Raad om daarbij een fout in de postbestelling te veronderstellen en in dit verband nader onderzoek te verrichten. Waar de verzoekende partij stelt een klacht te hebben ingediend bij bpost, kan zij hiervan geen schriftelijk bewijs overmaken, zodat dit niet meer betreft dan een louter bloot betoog.

Verzoekster kan dus niet worden bijgetreden waar zij stelt dat zij de brief van de Raad van 10 juni 2020 nooit heeft ontvangen.

1.7. Nu verzoekster geen elementen aanbrengt die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven, blijft de inhoud van deze beschikking overeind.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend twintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA